

Gevst nú, Saddam Hussein!

Kriggj er nú veruleiki í Golfinum. Teir sameindu lupu stutt eftir midnætt hósnáttina á hernaðarstöðir í Irak. Fleiri hundrað flogfær hava síðani gjørt fleiri álop á meira enn 100 ymsar hernaðarstöðir í Irak. Mett verður at teir sameindu longu hava vunnið bardagan í luftina og hava oyðilagt tær flestu av teimum týðningarmiklu hernaðarstöðunum bæði í Irak og í Kuwait.

HÓAST nógv varð gjørt fyri at finna eina friðarliga loysn á Golfkreppuni undan freistini tann 15. januar, so var Saddam Hussein ikki til at víka. Hann vildi als ikki tosa um at taka seg úr Kuwait, og hóast fraklendingar í evstu løtu komu við einum uppskoti um lutvist at tengja palestinaspurningin uppí Kuwait-innrásina, so læt irakiski leiðarin heldur ikki við seg koma. Tað kann sjáðandi verða hjakast aftur og fram, og nokk hevur verið gjørt at finna eina diplomatiska loysn. Men so leingi Saddam Hussein á ongan hátt vildi tosa um Kuwait, so varð greitt, at kriggj varð einasti útvegurin. Her stóðu so eisini øll tey sam-

eindu sum ein maður. Bush, Major og Mitterand fingur allir triggir stuð frá sínum fólkavaldu til at fara í kriggj.

NÚ hava vit so fingið kriggj og er at vóna, at tað verður skjótt liðugt og at so fá mannalív sum gjørligt farast av krigsávum. Teir sameindu hava avgjørt ikki bert at frígja Kuwait, men eisini at niðurbjergja irakisku stríðsmegina í sjálvum Irak. Og hetta fevnir eisini um tær kemisku verksmiðjurnar og tær verksmiðjurnar, sum arbeiða við at framleiða kjarnorkuvápn. Endamálið er einaferð med alla at steðga tí fyri allan heimin vandamikla Saddam Hussein, hesum eindaleysa drápsmanninum, sum ikki fyrdi fyri at brúka kemisk vápn móti sínum egna fólki og sum ofraði eina hálva millión irakisk mannalív í einum fullkomuliga óneyðugum kriggi móti grannanum fyri eystan.

SO gott sum allur heimurin er samdur um, at hesin maðurin má og skal steðgast. Hann eigur at fara til ein psykolog, var viðmerkingin sum ST-áðalskrivarin hevði um Saddam Hussein, tá hann kom aftur til New York eftir miseyðnaðu friðarroynd sína. Og flestu teirra, sum kenna Saddam Hussein, siga mannin vera sera, sera vandamiklan, fær hann vald. Og tað er so

hetta vald, ið nú skal takast frá honum.

VIT kunnu bert vóna, at tað eydnast teimum sameindu at »Knúsa Satan Hussein«, sum danska blaðið Ekstra Bladet skriver mikudagin. Tað er bert spell, at eitt kriggj, sum hesin drápsmaðurin er upphav til, skal ganga út yvir fólkið í Irak, sum í veruleikanum ikki torir at siga honum ímóti av ótta fyri at verða tikin av dagum.

ENN kunnu vit so bert gita, hvat fer at henda. Vit kunnu vera fegin um, at tað hevur eydnast teimum sameindu at oyðileggja eitt nú rakettstöðirnar í Irak, sum ætlaðar vóru at brúka móti Ísrael. Eitt rakettálop á Ísrael hevði kunnað fingið óhugnaligar fylgjur fyri alt Miðeystur. Í hondunum á einum slíkum tyranni sum Saddam Hussein eru hesar rakettirnar sera, sera vandamiklar.

TAD er vón okkara, at tað eydnast teimum sameindu at tvinga Saddam Hussein til at geva seg yvir, meðan tíð er. Hann eigur tá at koma fyri ein altjóða dómstól fyri brotsgerðirnar, hann hevur framti móti ósekum kuwaitbúgvum. Men vit mugu tó ikki gloyma, at við einum sigri á Irak eru langt frá allar súðir syftar. Eftir eitt kriggj kemur spurningurin um palestinar og yvir-

hevur allur Miðeysturspurningurin at verða tikin til viðgerðar á altjóða stigi. Nú tað vónandi eydnast at vinna á Saddam Hussein og geva kuwaitbúgvum land sitt aftur, mugu vit taka tað næst stigið — at fáa ein dialog í lag um palestinaspurningin. Vesturheimurin hevur ábyrgd av at minka um spenningin í økinum og at siggja til, at eisini palestinar fáa sitt land. Vónandi fara Ísraelar eisini — um so er at tað eydnast at fáa bilbukt við Saddam Hussein — at vera tilreiðar at tosa um stöðuna hjá palestinum. Ikki minst nú tað sær út til at amerikánar og teir sameindu hava minkað ella heilt beint fyri vandanum fyri einum irakiskum álopi á Ísrael. Ísraelar standa tá teimum sameindu í stórari skuld.

VIT vóna, at vesturheimurin fer at standa saman sum ein maður í kravinum um at halda eina friðar-ráðstevnu um Miðeystur eins og hann stendur saman í krígunum móti Saddam Hussein. Vit biðja øll til, at hetta kriggj verður stutt og ikki fer at kosta mong mannalív. Gevst nú, Saddam Hussein.

sosigaley

Liggur sum hann hevur reitt

Sum vera man er blað Tjóðveldisflokksins ikki ovurfegin um nýggju samgonguna millum Javnaðar- og Fólkaflokkinn. Í oddagrein mikudagin skriver blaðið m.a.:

Fáur hevði væntað, at Javnaðarflokkurin, sum bert fyri tveimur dróm síðani segði seg ikki vilja vita av Fólkaflokkinum, nú fór at leggja seg so skerfslatan fyri at sleppa í samgongu við hendan flokkinn - og enná við Óla Breckmann sum tunguni á vágskálina.

Nú verður tað ikki Javnaðarflokkurin, ið setur treytirnar, men Óla Breckmann.

Hetta verður eyð-

míkjandi í fyra samfull ár, tí nevnan fer nakar javnaðarmaður at tosa um slit í bræði av ótta fyri, at dómur veljarans verður eindarleysur.

Men teir liggja, sum teir sjálvir hava reitt.

Tá Fjúrntandi sigur, at samstarvsflokkar fólkaflokksins liggja skerfslatan man tað vera av egnum beiskum royndum. Ein vón er kortini fyri, at Javnaðarflokkurin ikki verður so eftirgevandur sum Tjóðveldisflokkurin, eftir hesum at døma, hevur verið.

Pressuetskt ráð

Í samband við, at pressuetskt ráð er nevnt í samgonguskjalinum skriver Oyggjatiðindi í oddagrein mikudagin:

Synd er at siga at nógv líkilegt er at finna í samgonguskjalinum millum Fólkaflokkinn og Javnaðarflokkinn. Tó so, okkurt nýtt er - og enná okkurt, sum beinleiðis hevur við okkum á Oyggjatiðindum at gera.

Okkara avdúkingar seinastu drini hava nú fært til, at samgongan ætlar sær at gera lóg um innlís í almenn vidur-skifti. Í hesum sambandi skal eisini setast á stovn eitt pressuetskt ráð, sum skal gera av, hvat blöðini skulu skriva um og ikki.

Hetta er fult og heilt í trád við eitt uppskoti sum Sosialurin kom við fyri hálvum ári síðani. Hetta blað hevði fingið illi í afturpartin - helst tí at Oyggjatiðindum stendur frítt fyri at skriva og meina tað vit vilja.

Tað undrar helst ongan at tey á Oyggjatiðindum ikki eru so fegin um eitt

pressuetskt ráð...

Alment og liberalt

...Eisini má sigast, at javnaðarmenn líkjast ikki sær sjálvum frá tí, vit minnst frá sjeitlárnum, tá tað enn varð hildið gott latin at lata hitt almenna troka seg inn á vinnuliga sektorin og eta vinnulív upp.

Nú vita vit betur, og sjálvi javnaðarmenn muna skilja tjáningin av, at javnvág aftur fæst millum vinnuliga og almenna sektorin í búskapinum.

Kenna vit Fólkaflokkinn rætt verður ein av stóru uppgávanum hjá Javnaðarflokkinum í samgonguna at fáa Fólkaflokkinn at skilja, at lata tað liberala verða liberalt.

Samanhald gevur styrki

Í gjár vóru 75 ár liðin síðani arbeiðsmenn í Havn tóku seg saman og stovnaðu Havnar Arbeiðsmannafelag. Ein av undangongummonnum var Maurentius Viðstein, sum einaferð lýsti fakfelagsrørsluna millum annað við hesum broti:

Havnamaðurin Óli á Kák (Óle Udbø) tosaði við felagar sínar á arbeiðsplássinum og eggjaði teimum til í felag at móta hjá arbeiðsgevaranum og krevja 20 oyru um tíman (lønir var tá 16 oyru), og um teir ikki fingtu tað, skuldu teir fara heim aftur.

Sum sagt so gjørt. Morgunin eftir móttu allir í handilshúsum hjá arbeiðsgevaranum.

Tá steig Óli fram til skivuna og segði, at teir vóru

samdir um, at vilja hava 20 oyru um tíman. Annars fóru teir til hús.

Svarið, Óli fekk var, at hann kundi fara heim um hann ikki vildi arbeiða. Óli fór! Men tá arbeiðsgevarin so spurdi hinar, so fóru teir allir til arbeiðis aftur fyri tey somu 16 oyru um tíman.

Soleiðis endaði hin fyrsta atsóknin hjá arbeiðsmönnum í Havn. Óli kom á svartalistan, og vað ongan tíð aftur biðin til arbeiðis hjá hesum handilshúsi.

Samanhald gevur styrki er harðrøp fakfelagsrørslunnar og vóna vit, at hetta eisini framyvir fer at eyðkenna Havnar Arbeiðsmannafelag.

Vit ynskja Havnar Arbeiðsmannafelag hjartaliga til lukku við teimum 75.